

İstihbarat Çalışmaları ve Araştırmaları Dergisi

Journal of Intelligence Research and Studies

Haziran 2024, Cilt: 3, Sayı: 2, ss.158-174

June 2024, Volume: 3, Issue: 2, pp. 158-174

ISSN 2822-3349 (Basılı/Print)

ISSN 2822-3357 (Çevrimiçi/Online)

Makaleye ait Bilgiler / Article Information

Söyleşi / Interview

Makalenin Başlığı / Article Title

Interview with Assoc. Prof. Erik J. Dahl: Intelligence Often Fails to “Connect the Dots

Doç. Dr. Erik J. Dahl ile Söyleşi: İstihbarat Genellikle “Noktaları Birleştirmekte” Başarısız Oluyor

Yazar(lar) / Writer(s)

İÇAD

Atıf Bilgisi / Citation:

İÇAD. (2024). Doç. Dr. Erik J. Dahl ile Söyleşi: İstihbarat Genellikle “Noktaları Birleştirmekte” Başarısız Oluyor. *İstihbarat Çalışmaları ve Araştırmaları Dergisi*, 3(2), ss. 158-174

İÇAD. (2024). Interview with Assoc. Prof. Erik J. Dahl: Intelligence Often Fails to “Connect the Dots. *Journal of Intelligence Research and Studies*, 3(2), ss. 158-174

Terörizm ve Radikalleşme ile Mücadele Araştırma Merkezi Derneği

Research Center for Defense Against Terrorism and Radicalization Association

Adres/Address: Beytepe Mah. Kanuni Sultan Süleyman Bulvarı 5387. Cadde
No:15A D:58

06800 Çankaya/Ankara

www.icadergisi.com

e-posta/e-mail: editor@icadergisi.com

INTERVIEW WITH ASSOC. PROF. ERIK J. DAHL: INTELLIGENCE OFTEN FAILS TO “CONNECT THE DOTS”

ABSTRACT

Journal of Intelligence Research and Studies (İÇAD) is pleased to host an interview with Associate Professor Erik J. Dahl. Dahl was a pre-doctoral research fellow from 2006 to 2008 at the Belfer Center for Science and International Affairs at Harvard’s Kennedy School of Government. He received his Ph.D. from the Fletcher School of Tufts University, from which he also received a Master of Arts in Law and Diplomacy. In addition, he holds master’s degrees from the Naval War College and the London School of Economics, and a bachelor’s degree from Harvard. His research focuses on intelligence, terrorism, homeland defence, and homeland security. His book, “Intelligence and Surprise Attack: Failure and Success from Pearl Harbor to 9/11 and Beyond” was published by Georgetown University Press in 2013. His latest book is “The COVID-19 Intelligence Failure: Why Warning Was Not Enough”, was published by Georgetown in 2023. Dahl’s work has been published in Political Science Quarterly, Studies in Conflict and Terrorism, Intelligence and National Security, The International Journal of Intelligence and Counterintelligence, Strategic Studies Quarterly, Homeland Security Affairs, The Journal of Strategic Studies, Defense Studies, The Journal of Policing, Intelligence and Counter Terrorism, and The Naval War College Review among others. Dahl retired from the U.S. Navy in 2002 after serving 21 years as an intelligence officer. From 1999 to 2002, he served on the faculty of the Naval War College in Newport, Rhode Island. He is a former Chair of the Intelligence Studies Section of the International Studies Association. Erik Dahl joined the faculty of the Department of National Security Affairs in September 2008, and he is currently an Associate Professor of National Security Affairs. He is also on the faculty of the Center for Homeland Defense and Security at Naval Postgraduate School.

Keywords: *Intelligence Studies, Intelligence Failure, Intelligence Against Terrorism, Surprise, Future of Secret Intelligence.*

İÇAD: First of all, thank you for accepting the interview request from the Journal of Intelligence Research and Studies (İÇAD). Sir, you served for the U.S. Navy for 21 years as an intelligence officer. And you are also working on secret intelligence in academic field. Therefore you have experience in both practice of intelligence and studying it. In this context our first question is about intelligence studies. Are there any difficulties in studying intelligence in the academic field? What should be the purpose of intelligence studies in the academic field? What issues should intelligence researchers focus on to increase the intelligence capabilities of the states? What are the main gaps in the literature?

Assoc.Prof. Erik Dahl: Thank you very much for interviewing me. It is a pleasure to speak with you. The field of intelligence studies has existed for many years, but it has become especially popular since the 9/11 attacks. There are many challenges in studying intelligence, such as that so much of what our governments do in terms of intelligence is secret. But I think it is important to study intelligence despite these challenges, because we see every day that intelligence is becoming more important around the world, and there are more kinds of intelligence and intelligence organizations being developed today, such as private organizations and new types of open source intelligence.

I think the academic study of intelligence is important for two main reasons. First, because it is a very good way for young people and others interested in the field of intelligence to learn about it. And second, because it is important for all of us to understand intelligence better. I think some of the most exciting areas of study concern new technologies such as artificial intelligence, and how we can use these tools to understand our world better.

İÇAD: Our second question is more related to the interaction between the academia and practitioners. How do practitioners perceive the intelligence scholars and their works? In the last few decades, dozens of books and hundreds of articles have released all around the world. Do you believe that these academic pieces affect scope and implementation of intelligence works?

Assoc.Prof. Erik Dahl: I have to say that during my career as a military intelligence officer I didn't read much academic work on intelligence. I was too busy with my job, and I didn't understand the value that can come from the many articles and books written on intelligence. But now that I have the experience of working both as an intelligence practitioner and intelligence scholar, I can see that these two worlds are closely related. For example, the CIA has a very well-known intelligence studies journal, *Studies in Intelligence*, with many articles available on the internet. And many serving intelligence officers take time from their careers to study intelligence, often getting a master's degree, which they can later use in their regular work.

İÇAD: As a part of the intelligence studies, there is still an ongoing debate about the intelligence failure. You also have many studies on intelligence failure. You have a book named, “Intelligence and Surprise Attack: Failure and Success from Pearl Harbor to 9/11 and Beyond”. In order to keep up to

date, I would like to ask you a question about the Israel-Hamas conflict. Do you think that Hamas’s attack was an Israeli intelligence failure or not? Why and how?

Assoc.Prof. Erik Dahl: The Hamas attack on Israel on October 7, 2023, was clearly a major intelligence failure for Israel. This failure has been acknowledged by Israeli intelligence leaders, and the director of military intelligence resigned because of it. Although we may not know the full story for several years, after an official Israeli investigation is conducted, it is clear that there had been many different kinds of warnings that Israeli leaders either missed or failed to pay attention to. For example, there are reports that Israeli intelligence got a copy of Hamas’s attack plan well before October 7, but leaders didn’t believe it. And there were other, more tactical types of warning of increased Hamas activity in the days before the attack, but those warnings, too, seem to have been disregarded.

It is hard to believe that such an advanced intelligence system such as Israel’s could have been so completely surprised by an enemy they were watching so closely. And the threat came from the Gaza Strip, right next to Israel. The intelligence failure appears to be as significant as the failure of the Yom Kippur War in 1973, which had come almost exactly 50 years before the October 7 attack. In the case of the Yom Kippur surprise, Israeli leaders were blinded by their belief—what was called “the conception”—that Egypt was not prepared to attack and would not attack for several years. That problem also seems to have occurred in the Hamas attack, as Israeli leaders appear to have been convinced that Hamas would not attempt and could not carry out such a major, coordinated attack.

But there also seem to have been other reasons for the failure, such as that Hamas carried out a very successful deception campaign to convince Israel that it was not planning anything. And we also understand that some of the last-minute tactical warnings came from female border surveillance troops, who were not listened to by their male superiors.

İÇAD: Sir, let’s continue our interview on the subject of intelligence failure. As you have discussed in your previous book, “Intelligence and Surprise Attack: Failure and Success from Pearl Harbor to 9/11 and Beyond”, intelligence failures and surprise effect is in your area of interest. States attach importance to intelligence efforts in order to predict important events that may occur in the future and protect themselves against threats by

producing strategic warnings. I think we all agree that intelligence is the most effective tool used by states to minimize the surprise effect. Although states attach great importance to intelligence and produce huge amounts of intelligence to protect themselves, why are surprise attacks by both conventional threats and terrorist organizations often successful? How is it possible? Does the intelligence community failed to “connect the dots” to create the big picture? Why does intelligence fail, and how can it succeed? And what should the states do to prevent surprise attacks?

Assoc. Prof. Erik Dahl: I think most people would expect that intelligence agencies today would be getting better at anticipating the future. After all, intelligence organizations have increasingly effective tools available to them, including monitoring social media and internet use that can help them track all of our activities. And in many countries, including the United States, the budgets for intelligence agencies are going up every year. But we continue to see that governments and all of us are surprised by new threats and events, including not only the Hamas attack on Israel, but the attack on the U.S. Capitol Building in Washington in 2021, and even the outbreak of the coronavirus in 2020.

How can we explain the continuing problem of surprise and intelligence failure? We often hear that intelligence fails to “connect the dots,” and this was one of the common beliefs about what happened before the 9/11 attacks. This suggests that intelligence agencies usually have collected the right information and intelligence—they have “collected the dots.” But they haven’t analysed that intelligence properly—they haven’t connected the dots well enough. Many intelligence experts do not like the “connect the dots” idea, because it seems to make the job of intelligence too simple. All you have to do is connect the dots! But I think there is an important point here, because after almost every major failure we do find that there had been many warnings available—there had been dots, if only someone could have connected them.

But my study of intelligence and surprise shows that too often those warnings that had been collected were not the right kind of warnings. They are usually big-picture, long-term warnings, which we usually call strategic warnings. But for intelligence to be used and to prevent surprise attacks, it needs to be very precise—what we call tactical intelligence. And that’s not all: there also needs to be a close, trusting relationship between intelligence

agencies and the policymakers they support. I call this “receptivity”—leaders must be educated about what intelligence can do, and they need to work closely enough with their intelligence advisors that they will listen to the warnings they receive.

İÇAD: In your article titled “Warning of Terror: Explaining the Failure of Intelligence Against Terrorism”, you argue that the older literature on intelligence failure should be integrated with the threat of terrorism and that “our understanding of intelligence failure against surprise terrorist attacks should be revised” in the age of terrorism. In this context, could you tell us something about the role and importance of intelligence in the fight against terrorism? Also, as you discussed in your article in 2005, do you think that today our understanding of intelligence failure is being revised and reconstructed within the scope of the threat of terrorism? Do you think we use intelligence effectively in the fight against terrorism? What more can we do in terms of intelligence to protect states against terrorism threats?

Assoc.Prof. Erik Dahl: Here in the United States much of the focus for intelligence and national security has moved away from terrorism toward great power competition, and the threat to peace and security posed by states such as Russia and China. But we know that the threat of terrorism has not gone away, either in the United States, in Turkey, or in other countries around the world. This means we must expect even more from our intelligence agencies and professionals. And I think some of the most difficult challenges for intelligence come in the area of domestic terrorism—terrorism that may not come from international organizations such as al Qaeda and ISIS, but from our own citizens who are radicalized and choose violence for many different reasons. This is difficult because it means that intelligence agencies must monitor our own citizens, and they must respect our civil liberties while still keeping us safe. This is a difficult trade off, but it is important that we have open and frank discussions about this trade off in each of our countries. How many of our civil liberties are we willing to give up in exchange for what may be increased security? I think each of us will have a different answer to that question, but the important thing is that we have that conversation.

İÇAD: Especially after surprise attacks occur in a country, intelligence failure often comes into question. However, it may also be possible that the intelligence services informed the decision makers about the incident, but the

decision makers ignored this warning. In this context, is it possible to encounter problems of intelligence not being understood by policy makers or intelligence not being presented to policy makers by appropriate methods? What might be the reasons why decision makers do not take into account the intelligence presented to them? What should be done to ensure that decision makers take intelligence into account?

Assoc.Prof. Erik Dahl: This is problem of receptivity. As in the case of Israel, how can it be that leaders are not receptive to the intelligence they receive? I think the biggest problem is that often leaders do not understand the warnings they are given, or they do not trust the intelligence professionals who support them. The best way to avoid that problem is for leaders and intelligence professionals to work together regularly, and to develop a close relationship. In the U.S. military, for example, our leaders have often spent time in training courses or in school together with intelligence officers, so that when they serve together in the field later, they already know and trust one another.

But I believe that intelligence professionals also need to work harder to help policymakers understand the information they are giving them. And they should not be afraid to push back once in a while, if they believe that leaders—or any other customers—are not understanding how important a piece of intelligence is. It is not the job of intelligence officers to make policy or tell leaders what to do; but it should be their job to do the best they can to help leaders understand the importance of what they are telling them.

İÇAD: Another question from the recent past is about the Chinese balloon seen in the skies of the USA last year. Was the purpose of this balloon, in a way, to test the intelligence failure or success of the USA? What was the main aim of this spy balloon for you? Does China really need to use a balloon to spy on USA?

Assoc.Prof. Erik Dahl: That Chinese balloon episode was another example of how even the best intelligence systems can be surprised. Although China denies it, this seems clearly to have been a surveillance effort, and our intelligence and warning systems weren't calibrated to detect something that small, and moving that slowly. This shows that even in today's high-tech world, old-fashioned technologies are still important.

İÇAD: As you stated in your article titled “The Plots that Failed: Intelligence Lessons Learned from Unsuccessful Terrorist Attacks Against

the United States”, which you wrote in 2011, it seems possible to determine what kind of intelligence and security measures contributed to the prevention of terrorist acts as a result of examining the unsuccessful terrorist attacks. In this context, why some terrorist attacks succeed while the others fail? What kinds of intelligence and security efforts are most useful in preventing terrorist attacks?

Assoc.Prof. Erik Dahl: Because terrorist attacks are tactical-level operations—even if they are able to achieve larger strategic effects—they can best be prevented through the collection and analysis of very specific, tactical-level intelligence. And in addition, my study of unsuccessful terrorist attacks has shown that most plots and attacks are foiled through basic police work, or through tips and reports from neighbours or from other people who see something that worries them. This is good news, because it means that most terrorist plots can be prevented, if we are all watchful. This also means that the more complicated plots are most likely to be prevented, because they involve more people, more time, and more planning—all of which give police and security forces the opportunity to disrupt the plot. But the bad news is that smaller-scale attacks, such as those carried out by lone individuals, can be very difficult to prevent.

İÇAD: In your latest book titled “The COVID-19 Intelligence Failure: Why Warning Was Not Enough” you examined in depth the issues of how medical intelligence is collected and why the intelligence collected on this subject failed. What was the main reason that motivated you to write this book? Could you please tell more about your book?

Assoc.Prof. Erik Dahl: Early on in the pandemic I realized that we were all living through a global intelligence failure—a failure of traditional intelligence agencies, but even more a failure of medical and public health agencies to be able to anticipate and warn us about this new disease before it was able to spread around the world and kill millions of people. And I was struck by how similar this intelligence failure was to past cases such as 9/11, because even though there had been warnings, somehow leaders around the world failed to pay enough attention. I wrote the book for two reasons. First, I wanted to understand what role intelligence and warning played in the pandemic. But even more important, I wanted to find out what we need to do in order to do a better job next time, when the next pandemic or other global health threat arises. I believe we have made important changes in the

areas of disease surveillance, but there is still a lot of work we need to do. We are not yet prepared for the next pandemic.

İÇAD: Prof. Dahl, our last question is about the future of secret intelligence. What will the future of intelligence look like? What will be the threats, challenges, and opportunities for the states in the context of secret intelligence?

Assoc.Prof. Erik Dahl: That is a great question! There are many challenges for intelligence agencies today, but I think there are three that are most important. First, in terms of secret intelligence—spying, or what is technically called espionage—all intelligence services are challenged by the spread of technologies such as facial recognition that are making it harder for people to travel and operate in secret. Second, intelligence agencies are struggling with how to use the many kinds of open source intelligence that are now available. For example, in the United States some experts believe we need to set up a new open source intelligence agency, while others believe that the current system, in which each agency uses open source intelligence in its own way, is best. And the third and I think the biggest challenge will concern technologies such as artificial intelligence. On the one hand, will AI help intelligence agencies do a better job of anticipating future threats? Or on the other hand, will these technologies themselves become threats, as many experts warn?

I don't think anyone knows the answers to these challenges, but I think it is safe to say that the future of intelligence will be a fascinating one, and this means that it is a great time to be studying and thinking about intelligence.

İÇAD: Thank you for answering our questions. Is there anything you would like to add?

Assoc.Prof. Erik Dahl: Thank you very much for all of your questions. I have enjoyed our interview!

DOÇ. DR. ERIK J. DAHL İLE SÖYLEŞİ: İSTİHBARAT GENELLİKLE “NOKTALARI BİRLEŞTİRMEKTE” BAŞARISIZ OLUYOR

ÖZET

İstihbarat Araştırmaları ve Çalışmaları Dergisi (İÇAD) Doçent Dr. Erik J. Dahl ile bir söyleşiye ev sahipliği yapmaktan büyük memnuniyet duymaktadır. Dahl 2006-2008 yılları arasında Harvard Kennedy School of Government’a bağlı Belfer Center for Science and International Affairs’de doktora öncesi araştırma görevlisi olarak çalışmıştır. Doktorasını Tufts Üniversitesi Fletcher School’dan almış ve aynı okuldan Hukuk ve Diploması alanında yüksek lisans derecesi almıştır. Ayrıca Deniz Harp Okulu ve London School of Economics’ten yüksek lisans ve Harvard’dan lisans derecelerine sahiptir. Araştırmaları istihbarat, terörizm ve iç güvenlik konularına odaklanmaktadır. “Intelligence and Surprise Attack: Failure and Success from Pearl Harbor to 9/11 and Beyond” adlı kitabı 2013 yılında Georgetown University Press tarafından yayımlanmıştır. Son kitabı olan “The COVID-19 Intelligence Failure: Why Warning Was Not Enough” ise Georgetown tarafından 2023 yılında yayımlanmıştır. Dahl’ın çalışmaları “Political Science Quarterly”, “Studies in Conflict and Terrorism”, “Intelligence and National Security”, “The International Journal of Intelligence and Counterintelligence”, “Strategic Studies Quarterly”, “Homeland Security Affairs”, “The Journal of Strategic Studies”, “Defense Studies”, “The Journal of Policing”, “Intelligence and Counter Terrorism” ve “The Naval War College Review” adlı dergilerde yayımlanmıştır. Dahl, 21 yıl istihbarat subayı olarak görev yaptıktan sonra 2002 yılında ABD Donanmasından emekli olmuştur. 1999’dan 2002’ye kadar Newport, Rhode Island’daki Deniz Harp Akademisi’nde öğretim üyesi olarak görev yapmıştır. Uluslararası Çalışmalar Derneği İstihbarat Çalışmaları Bölümü’nün eski başkanıdır. Erik Dahl, Eylül 2008’de Ulusal Güvenlik Bölümünün öğretim kadrosuna katılmıştır ve halen Ulusal Güvenlik Doçenti olarak görev yapmaktadır. Dahl aynı zamanda Naval Postgraduate School’da İç Güvenlik Merkezi’nin öğretim üyesidir.

Anahtar Kelimeler: *İstihbarat Çalışmaları, İstihbarat Başarısızlığı, Terörizmle Mücadelede İstihbarat, Sürpriz, Gizli İstihbaratın Geleceği.*

İÇAD: Öncelikle İstihbarat Araştırmaları ve Çalışmaları Dergisi’nin (İÇAD) söyleşi talebini kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz. Sayın Dahl, 21 yıl ABD Deniz Kuvvetleri’nde istihbarat subayı olarak görev yaptınız. Aynı zamanda akademik alanda istihbarat üzerine çalışıyorsunuz. Dolayısıyla hem istihbarat pratiği hem de istihbarat çalışmaları konusunda deneyim sahibisiniz. Bu bağlamda ilk sorumuz istihbarat çalışmaları hakkında olacak. Akademik alanda istihbarat çalışması yapmanın zorlukları var mı? Akademik alanda istihbarat çalışmalarının amacı ne olmalıdır? Devletlerin istihbarat yeteneklerini artırmak için istihbarat araştırmacıları hangi konulara odaklanmalıdır? Literatürdeki temel boşluklar nelerdir?

Doç.Dr. Erik Dahl: Benimle söyleşi yaptığınız için çok teşekkür ederim. İstihbarat çalışmaları uzun yıllardır var olan bir alan, ancak özellikle 11

Eylül saldırılarından sonra popüler hale geldi. İstihbarat alanında çalışmanın pek çok zorluğu var, örneğin hükümetlerimizin istihbarat alanında yaptıklarının büyük bir kısmı gizli. Ancak bu zorluklara rağmen istihbarat üzerine çalışmanın önemli olduğunu düşünüyorum, çünkü her geçen gün istihbaratın dünya çapında daha önemli hale geldiğini görüyoruz. Günümüzde özel kuruluşlar ve yeni açık kaynak istihbaratı gibi daha fazla istihbarat türü ve istihbarat örgütü geliştiriliyor.

İstihbaratın akademik olarak incelenmesinin iki ana nedenden dolayı önemli olduğunu düşünüyorum. Birincisi, gençlerin ve istihbarat alanına ilgi duyan diğer kişilerin bu konuda bilgi edinmeleri için çok iyi bir yol olması. İkincisi ise, istihbaratı daha iyi anlamının hepimiz için önemli olması. Bence en heyecan verici çalışma alanlarından bazıları yapay zekâ gibi yeni teknolojiler ve bu araçları dünyamızı daha iyi anlamak için nasıl kullanabileceğimizle ilgili.

İÇAD: İkinci sorumuz daha çok akademi ve uygulayıcılar arasındaki etkileşimle ilgili. Uygulayıcılar istihbarat akademisyenlerini ve onların çalışmalarını nasıl algılıyor? Son yıllarda tüm dünyada düzinelerce kitap ve yüzlerce makale yayımlandı. Bu akademik eserlerin istihbarat çalışmalarının kapsamını ve uygulamasını etkilediğine inanıyor musunuz?

Doç.Dr. Erik Dahl: Askeri istihbarat subayı olarak kariyerim boyunca istihbarat üzerine çok fazla akademik çalışma okumadığımı söylemeliyim. İşimle çok meşguldüm ve istihbarat üzerine yazılmış birçok makale ve kitaptan elde edilebilecek değeri anlayamadım. Ancak şimdi hem istihbarat uygulayıcısı hem de istihbarat akademisyeni olarak çalışma deneyimine sahip olduğum için bu iki dünyanın birbiriyle yakından ilişkili olduğunu görebiliyorum. Örneğin, Amerika Birleşik Devletleri (ABD) Merkezi Haberalma Teşkilatı'nın (*Central Intelligence Agency – CIA*) çok iyi bilinen bir istihbarat çalışmaları dergisi var, (*Studies in Intelligence*) ve internette pek çok makale mevcut. Görevdeki pek çok istihbarat görevlisi kariyerlerinden zaman ayırarak istihbarat üzerine çalışmakta, genellikle daha sonra normal işlerinde kullanabilecekleri bir yüksek lisans derecesi almaktadırlar.

İÇAD: İstihbarat çalışmalarının bir parçası olarak istihbarat başarısızlığı konusunda hala devam eden bir tartışma var. Sizin de istihbarat zafiyeti üzerine birçok çalışmanız var. “İstihbarat ve Sürpriz Saldırı: Pearl Harbor'dan 11 Eylül ve Ötesine Başarısızlık ve Başarı” isimli bir kitabınız

var. Güncelliği yakalamak adına size İsrail-Hamas çatışmasıyla ilgili bir soru sormak istiyorum. Sizce Hamas’ın saldırısı İsrail istihbaratının bir hatası mıydı, değil miydi? Sizce neden ve nasıl?

Doç.Dr. Erik Dahl: Hamas’ın 7 Ekim 2023’te İsrail’e düzenlediği saldırı, İsrail için açıkça büyük bir istihbarat başarısızlığıydı. Bu başarısızlık İsrail istihbarat liderleri tarafından da kabul edilmiş ve askeri istihbarat direktörü bu nedenle istifa etmiştir. Hikâyenin tamamını birkaç yıl boyunca öğrenemeyecek olsak da, resmi bir İsrail soruşturması yürütüldükten sonra, İsraili liderlerin gözden kaçırdığı ya da dikkat etmediği birçok farklı türde uyarı olduğu açıktır. Örneğin, İsrail istihbaratının Hamas’ın saldırı planının bir kopyasını 7 Ekim’den çok önce aldığı ancak liderlerin buna inanmadığı yönünde haberler var. Saldırıdan önceki günlerde Hamas’ın faaliyetlerinin arttığına dair taktik uyarılar da vardı ancak bu uyarılar da göz ardı edilmiş gibi görünüyor.

İsrail gibi gelişmiş bir istihbarat sisteminin, yakından izlediği bir “düşman” karşısında bu kadar şaşırması olabileceğine inanmak zor. Üstelik tehdit İsrail’in hemen yanı başındaki Gazze Şeridi’nden geliyordu. İstihbarat başarısızlığı, 7 Ekim saldırısından neredeyse tam 50 yıl önce gerçekleşen 1973’teki Yom Kippur Savaşı’nın başarısızlığı kadar önemli görünüyor. Yom Kippur sürprizinde İsraili liderler, Mısır’ın saldırmaya hazır olmadığı ve birkaç yıl boyunca saldırmayacağı yönündeki inançları -ki buna “anlayış” deniyordu- nedeniyle kör olmuşlardı. Bu sorun Hamas saldırısında da yaşanmış gibi görünüyor çünkü İsraili liderler Hamas’ın böylesine büyük ve koordineli bir saldırıya kalkışmayacağına ve bunu gerçekleştiremeyeceğine ikna olmuş görünüyor.

Ancak başarısızlığın başka nedenleri de var gibi görünüyor; örneğin Hamas, İsrail’i bir şey planlamadığına ikna etmek için çok başarılı bir aldatma kampanyası yürüttü. Ayrıca son dakika taktik uyarılarından bazılarının, erkek üstleri tarafından dinlenmeyen kadın sınır gözetleme birliklerinden geldiğini de anlıyoruz.

İÇAD: Dr.Dahl, söyleşimize istihbarat zafiyeti konusuyla devam edelim. “İstihbarat ve Sürpriz Saldırı: Pearl Harbor’dan 11 Eylül ve Ötesine Başarısızlık ve Başarı” adlı kitabınızda da bahsettiğiniz gibi istihbarat başarısızlıkları ve sürpriz etkisi sizin ilgi alanınıza giriyor. Devletler gelecekte meydana gelebilecek önemli olayları önceden tahmin edebilmek ve stratejik uyarılar üreterek kendilerini tehditlere karşı koruyabilmek için

istihbarat çalışmalarına önem verirler. Sürpriz etkisini en aza indirmek için devletlerin kullandığı en etkili aracın istihbarat olduğu konusunda sanırım hepimiz hemfikiriz. Devletler istihbarata büyük önem vermelerine ve kendilerini korumak için çok büyük miktarda istihbarat üretmelerine rağmen neden hem konvansiyonel tehditler hem de terör örgütleri tarafından yapılan sürpriz saldırılar çoğu zaman başarılı olmaktadır? Bu nasıl mümkün olabiliyor? İstihbarat topluluğu büyük resmi oluşturmak için “noktaları birleştirmekte” başarısız mı oluyor? İstihbarat neden başarısız oluyor ve nasıl başarılı olabilir? Devletler sürpriz saldırıları önlemek için ne yapmalıdır?

Doç.Dr. Erik Dahl: Sanırım çoğu insan bugün istihbarat teşkilatlarının geleceği tahmin etme konusunda daha iyi olmasını bekler. Ne de olsa istihbarat örgütleri, tüm faaliyetlerimizi takip etmelerine yardımcı olabilecek sosyal medya ve internet kullanımını izlemek de dâhil olmak üzere giderek daha etkili araçlara sahip oluyorlar. ABD de dâhil olmak üzere pek çok ülkede istihbarat kurumlarının bütçeleri her yıl artıyor. Ancak, sadece Hamas’ın İsrail’e saldırısı değil, 2021’de Washington’daki ABD Kongre Binası’na yapılan saldırı ve hatta 2020’de Koronavirüs salgını da dahil olmak üzere, hükümetlerin ve hepimizin yeni tehditler ve olaylar karşısında şaşırıldığını görmeye devam ediyoruz.

Sürpriz ve istihbarat başarısızlığı sorunlarının devam etmesini nasıl açıklayabiliriz? İstihbaratın “noktaları birleştirmekte” başarısız olduğunu sık sık duyarız ve bu konu 11 Eylül saldırılarından önce olanlarla ilgili yaygın inançlardan biriydi. Bu, istihbarat teşkilatlarının genellikle doğru bilgi ve istihbaratı topladıklarını, yani “noktaları topladıklarını” göstermektedir. Ancak bu istihbaratı düzgün bir şekilde analiz etmemişlerdir - noktaları yeterince iyi birleştirmemişlerdir. Pek çok istihbarat uzmanı “noktaları birleştirme” fikrinden hoşlanmıyor çünkü bu fikir istihbarat işini çok basitleştiriyor gibi görünüyor. Tek yapmanız gereken noktaları birleştirmek! Ancak bence burada önemli bir nokta var, çünkü neredeyse her büyük başarısızlıktan sonra birçok uyarının mevcut olduğunu görüyoruz - noktalar vardı, keşke birileri onları birleştirebilseydi.

Ancak istihbarat ve sürpriz üzerine yaptığım çalışma, toplanan bu uyarıların çoğu zaman doğru türden uyarılar olmadığını gösteriyor. Bunlar genellikle stratejik uyarılar olarak adlandırdığımız büyük resimli, uzun vadeli uyarılardı. Ancak istihbaratın kullanılabilmesi ve sürpriz saldırıları önleyebilmesi için çok kesin olması gerekir ki biz buna “taktik istihbarat”

diyoruz. Hepsi bu kadar da değil: istihbarat kurumları ile destekledikleri politika yapıcılar arasında yakın ve güvene dayalı bir ilişki olması da gerekiyor. Ben buna “kavrayış” diyorum -liderler istihbaratın neler yapabileceği konusunda eğitilmeli ve aldıkları uyarıları dinleyecek kadar istihbarat danışmanlarıyla yakın çalışmalıdırlar.

İÇAD: “Terör Uyarısı: Terörizme Karşı İstihbarat Başarısızlığını Açıklamak” başlıklı makalenizde, istihbarat başarısızlığına ilişkin eski literatürün terörizm tehdidiyle bütünleştirilmesi gerektiğini ve terörizm çağında “sürpriz terörist saldırılara karşı istihbarat başarısızlığı anlayışımızın gözden geçirilmesi gerektiğini” savunuyorsunuz. Bu bağlamda bize terörle mücadelede istihbaratın rolü ve önemi hakkında bir şeyler söyleyebilir misiniz? Ayrıca, 2005 yılındaki makalenizde ele aldığınız gibi, bugün istihbarat başarısızlığı anlayışımızın terörizm tehdidi kapsamında gözden geçirildiğini ve yeniden yapılandırıldığını düşünüyor musunuz? Terörle mücadelede istihbaratı etkin bir şekilde kullandığımızı düşünüyor musunuz? Devletleri terörizm tehdidine karşı korumak için istihbarat anlamında daha fazla ne yapabiliriz?

Doç.Dr. Erik Dahl: ABD’de istihbarat ve ulusal güvenliğin odak noktası terörizmden uzaklaşarak büyük güç rekabetine, Rusya ve Çin gibi devletlerin barış ve güvenliğe yönelik tehditlerine odaklanmıştır. Ancak ne ABD’de ne Türkiye’de ne de dünyanın diğer ülkelerinde terörizm tehdidinin ortadan kalkmadığını biliyoruz. Bu da istihbarat teşkilatlarımızdan ve profesyonellerimizden daha fazlasını beklememiz gerektiği anlamına geliyor. Bence istihbarat için en zorlayıcı konulardan bazıları iç terörizm - El Kaide ve Irak ve Şam İslam Devleti (İŞİD) gibi uluslararası örgütlerden değil, radikalleşen ve farklı nedenlerle şiddeti seçen kendi vatandaşlarımızdan kaynaklanan terörizm - alanında karşımıza çıkmaktadır. Bu oldukça zordur, zira istihbarat kurumlarının kendi vatandaşlarımızı izlemesi ve bizi güvende tutarken sivil özgürlüklerimize saygı göstermesi gerektiği anlamına gelir. Bu zor bir konudur, ancak ülkelerimizin her birinde bu konu hakkında açık ve dürüst tartışmalar yapmamız önemlidir. Artan güvenlik karşılığında sivil özgürlüklerimizin ne kadarından vazgeçmeye hazırız? Sanırım her birimizin bu soruya farklı bir cevabı olacaktır, ancak önemli olan bu konuyu konuşabilmemizdir.

İÇAD: Özellikle bir ülkede sürpriz saldırılar gerçekleştikten sonra genellikle istihbarat zafiyeti gündeme gelir. Ancak istihbarat servislerinin karar vericileri olay hakkında bilgilendirmiş olması ve karar vericilerin bu uyarıyı

dikkate almamış olması da mümkün olabilir. Bu bağlamda, istihbaratın karar alıcılar tarafından anlaşılabilmesi ya da istihbaratın karar alıcılara uygun yöntemlerle sunulabilmesi gibi sorunlarla karşılaşmak mümkün müdür? Karar alıcıların kendilerine sunulan istihbaratı dikkate almamalarının nedenleri neler olabilir? Karar alıcıların istihbaratı dikkate almalarını sağlamak için neler yapılmalıdır?

Doç.Dr. Erik Dahl: Bu bir kavrayış sorunudur. İsrail örneğinde olduğu gibi, liderler nasıl oluyor da aldıkları istihbarata karşı duyarlı olmuyorlar? Bence en büyük sorun liderlerin kendilerine verilen uyarıları anlamamaları ya da kendilerini destekleyen istihbarat uzmanlarına güvenmemeleridir. Bu sorundan kaçınmanın en iyi yolu liderlerin ve istihbarat uzmanlarının düzenli olarak birlikte çalışmaları ve yakın bir ilişki geliştirmeleridir. Örneğin ABD ordusunda liderlerimiz genellikle eğitim kurslarında ya da okulda istihbarat görevlileriyle birlikte zaman geçirirler, böylece daha sonra sahada birlikte görev yaptıklarında birbirlerini zaten tanır ve güvenir durumda oluyorlar.

Ancak istihbarat uzmanlarının aynı zamanda politika yapımcıların kendilerine verdikleri bilgileri anlamalarına yardımcı olmak için daha fazla çalışmaları gerektiğine inanıyorum. Ve eğer liderlerin - ya da diğer müşterilerin - bir istihbaratın ne kadar önemli olduğunu anlamadıklarına inanıyorlarsa, arada bir geri adım atmaktan korkmamalıdır. İstihbarat görevlilerinin işi politika belirlemek ya da liderlere ne yapmaları gerektiğini söylemek değildir; ancak liderlerin kendilerine söylediklerinin önemini anlamalarına yardımcı olmak için ellerinden gelenin en iyisini yapmak onların işi olmalıdır.

İÇAD: Yakın geçmişten bir başka soru da geçen yıl ABD semalarında görülen Çin balonuyla ilgili. Bu balonun amacı bir bakıma ABD'nin istihbarat başarısızlığını ya da başarısını test etmek miydi? Sizin için bu casus balonun asıl amacı neydi? Çin'in ABD'yi gözetlemek için gerçekten bir balon kullanmaya ihtiyacı var mı?

Doç.Dr. Erik Dahl: Çin'in balon olayı, en iyi istihbarat sistemlerinin bile nasıl şaşırabileceğinin bir başka örneğiydi. Çin inkâr etse de, bunun bir gözetleme çabası olduğu açıktır ve istihbarat ve uyarı sistemlerimiz bu kadar küçük ve bu kadar yavaş hareket eden bir şeyi tespit etmek için dizayn edilmemiştir. Bu da günümüzün yüksek teknoloji dünyasında bile eski moda teknolojilerin hala önemli olduğunu göstermektedir.

İÇAD: “Başarısız Eylemler: ABD’ye Yönelik Başarısız Terörist Saldırılarından Öğrenilen İstihbarat Dersleri” başlıklı makalenizde de belirttiğiniz gibi başarısız terör saldırılarının incelenmesi sonucunda ne tür istihbarat ve güvenlik önlemlerinin terör eylemlerinin önlenmesine katkı sağladığını tespit etmek mümkün görünüyor. Bu bağlamda, neden bazı terör saldırıları başarılı olurken diğerleri başarısız oluyor? Size göre ne tür istihbarat ve güvenlik gayretleri terör saldırılarını önlemede en yararlı olanıdır?

Doç.Dr. Erik Dahl: Terör eylemleri taktik düzeydeki operasyonlar olduğundan -daha büyük stratejik etkiler yaratabilseler bile- taktik düzeydeki istihbaratın toplanması ve analiz edilmesiyle önlenebilirler. Buna ek olarak, başarısız terör eylemleri üzerine yaptığım çalışmalar, çoğu eylemin basit polisiye tedbirlerle ya da komşulardan veya kendilerini endişelendiren bir şey gören diğer insanlardan gelen ihbar ve raporlarla engellendiğini göstermiştir. Bu iyi bir haber, çünkü hepimiz dikkatli olursak çoğu terör eyleminin önlenebileceği anlamına geliyor. Bu aynı zamanda daha karmaşık planların engellenme olasılığının daha yüksek olduğu anlamına gelmektedir, çünkü bu planlar daha fazla insan, daha fazla zaman ve daha fazla planlama içermektedir. Tüm bunlar polis ve güvenlik güçlerine planı bozma fırsatı vermektedir. Ancak kötü haber şu ki, yalnız bireyler tarafından gerçekleştirilenler gibi daha küçük ölçekli saldırıları önlemek çok zor olabilir.

İÇAD: “COVID-19 İstihbarat Başarısızlığı: Uyarı Neden Yeterli Değildi” isimli son kitabınızda tıbbi istihbaratın nasıl toplandığı ve bu konuda toplanan istihbaratın neden başarısız olduğu konularını derinlemesine incelediniz. Sizi bu kitabı yazmaya iten ana neden neydi? Kitabınız hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz?

Doç.Dr. Erik Dahl: Pandeminin başlarında hepimizin küresel bir istihbarat başarısızlığı yaşadığımızı fark ettim - geleneksel istihbarat kurumlarının başarısızlığı, ancak daha da önemlisi tıp ve halk sağlığı kurumlarının bu yeni hastalığı dünyaya yayılmadan ve milyonlarca insanı öldürmeden önce tahmin edip bizi uyarma konusundaki başarısızlığı. Bu istihbarat başarısızlığının 11 Eylül gibi geçmiş vakalara ne kadar benzediği konusu beni çok etkiledi, çünkü uyarılar olmasına rağmen, bir şekilde dünyanın dört bir yanındaki liderler yeterince bu hususa dikkat etmediler. Bu kitabı iki nedenden dolayı yazdım. Birincisi, istihbarat ve uyarıların pandemide nasıl bir rol oynadığını anlamak istedim. Ancak daha da önemlisi, bir sonraki

pandemi veya diğer küresel sağlık tehdidi ortaya çıktığında daha iyi bir iş çıkarmak için ne yapmamız gerektiğini öğrenmek istedim. Hastalık gözetimi alanında önemli değişiklikler yaptığımıza inanıyorum, ancak hala yapmamız gereken çok iş var. Bir sonraki pandemi için henüz hazır değiliz.

İÇAD: Dr. Dahl, son sorumuz istihbaratın geleceği ile ilgili. İstihbaratın geleceği neye benzeyecek? Gizli istihbarat bağlamında devletler için tehditler, zorluklar ve fırsatlar neler olacak?

Doç.Dr. Erik Dahl: Bu harika bir soru! Günümüzde istihbarat teşkilatlarının karşılaştığı pek çok zorluk var ama bence en önemli üçü şu şekilde. Birincisi, gizli istihbarat - casusluk ya da teknik adıyla casusluk - açısından tüm istihbarat servisleri, yüz tanıma gibi teknolojilerin yaygınlaşmasıyla insanların gizlice seyahat etmesini ve faaliyet göstermesini zorlaştırıyor. İkinci olarak, istihbarat teşkilatları şu anda mevcut olan pek çok açık kaynak istihbaratını nasıl kullanacakları konusunda mücadele ediyorlar. Örneğin, ABD’de bazı uzmanlar yeni bir açık kaynak istihbarat ajansı kurmamız gerektiğine inanırken, diğerleri her ajansın kendi sözleriyle açık kaynak istihbaratını kullandığı mevcut sistemin en iyisi olduğuna inanıyor. Üçüncü ve bence en büyük zorluk ise yapay zekâ gibi teknolojilerle ilgili olacak. Bir yandan, “Yapay zekâ istihbarat kurumlarının gelecekteki tehditleri öngörme konusunda daha iyi bir iş çıkarmalarına yardımcı olacak mı?” diğer yandan, “Birçok uzmanın uyardığı gibi, bu teknolojilerin kendileri birer tehdit haline mi gelecek?” soruları aklımızı kurcalıyor.

Kimsenin bu zorlukların cevabını bildiğini sanmıyorum, ancak istihbaratın geleceğinin büyüleyici olacağını ve bunun da istihbarat üzerine çalışmak ve düşünmek için harika bir zaman olduğu anlamına geldiğini söylemenin önemli olduğunu düşünüyorum.

İÇAD: Sayın Dahl, Sorularımızı yanıtladığınız için teşekkür ederiz. Eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Doç.Dr. Erik Dahl: Tüm sorularınız için çok teşekkür ederim. Söyleşimizden büyük keyif aldım.